

Austreas brand

Stolt i-ge-nom hafvets böljor Drog nu skeppet Austrea,
 Tätt med emigranter lastadt, Gick det till A-me-ri-ka. Och kap-
 te-nen skeppet le-der, An-an- de ej ö-dets slag, Som ett
 e-le-ment be- re-der Ho-nom på den ljusa dag.

1. Stolt igenom hafvets böljor Drog nu skeppet Austrea, Tätt med emigranter lastadt, Gick det till Amerika. Och kaptenen skeppet leder, Anade ej ödets slag, Som ett element bereder Honom på den ljusa dag.	3. Klockan två det hördes ropet, Nästan kväft af jämmerskri: "Fräls oss! Vi förlorat hoppet! Herre sänd oss hjälp från dig!" Som en blixk kommando hördes Från kapten i dessa ord: "Alla båtar klara göras! Ögonblickligt ifrån bord!"
2. Västanvinden skeppet drifver, Understödt af ångans makt, Ej med vind och vatten blifver Hårda undergången brakt: Fräsande står eldens låga Upp från luckans trånga rum Alla fingo de nu skåda Hopp förvandladt uti skum.	4. Tågen knapt man hunnit lösa, Förrän masten störtar ned, Elden börjar häftigt fräsa, I dess fart allt följer med Nödros höres, mäster falla, Ångmaskinen stannar af; Rodret syns bland vågor svalla: Hafvets djup blir allas graf.
5. Stälte Ungran ses nu hasta,
 Med sitt barn uppå sin arm,
 Att sig ned i djupet kasta:
 Rädda sig i - dödens barm;
 Hustrun, som så ömt han dyrkar,
 Och sex barn kring honom stå:
 Ned i djupet, så han yrkar,
 Ty han vill med dem förgås.
6. Rop till himlen, att beskärma
 Hördes och gaf skymt af hopp:
 Tvänne fartyg syns sig närma
 Och forsera starkt sitt lopp
 Dock - så få han(n) mer upptagas
 Ifrån dödsens förebud.
 Men för dem det åter dagas,
 Och de prisa Herren Gud.